

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Νίκος Κωνσταντάρας

Αλέξης Τσίπρας: Μουλωχτά

Η βελτίωση της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες και η ανάδειξη των ικανοτήτων των νέων Ελλήνων θα κρίνουν το μέλλον μας σε έναν κόσμο ολοένα πιο ανταγωνιστικό και απρόβλεπτο. Αυτό το γνωρίζουμε όλοι. Το γνωρίζει και ο κ. Τσίπρας, του οποίου η κυβέρνηση είχε κάνει θετικά βήματα στα πανεπιστήμια και στην έρευνα κάτω από δύσκολες συνθήκες. Γι' αυτό η ομιλία

του στη Βουλή την Πέμπτη, με τον θυμό και τις εύκολες κορώνες, απέπνεε και μια μελαγχολία. Σαν να γνώριζε ότι η μάχη έχει χαθεί, ότι η κοινωνία έχει προχωρήσει, ότι οι θέσεις που το κόμμα του στηρίζει σήμερα σύντομα θα αποδειχθούν αδιέξοδες.

Γι' αυτό καταφεύγει σε καταγγελίες όπως «Δεν είστε κεντρώος πολιτικός, κ. Μπισσοτάκη. Είστε ένας

ακραίος πολιτικός και ένας πολιτικός που δεν έχει ενσυναίσθηση του πώς βιώνει ο μέσος Έλληνας πολίτης το σήμερα». Ενώ θέλει να ακυρώσει τον αντίπαλο, να τον αποτάξει από την κοινωνία, αμφισβητώντας την ίδια την ιδιότητά του ως ανθρώπου που νοιάζεται για τους άλλους, ο ίδιος ο κ. Τσίπρας, με τις θέσεις του, με την έλλειψη επιχειρημάτων, φαίνεται να βρί-

σκεται σε άλλο μήκος κύματος από τον μέσο πολίτη. Και είτε ο πολίτης είναι οπαδός του κ. Μπισσοτάκη είτε του κ. Τσίπρα, αυτό που τον απασχολεί είναι να λυθούν προβλήματα που δεν λύθηκαν έως σήμερα. Ούτε άστοχες και επιπόλαιες επιθέσεις στη Βουλή ούτε ονειροπόλοι ροπαλοφόροι ανταποκρίνονται σε αυτή την ανάγκη. Κάθε έξυπνος πολιτικός θα το γνώριζε αυτό.

ΑΥΓΗ Θανάσης Καρτερός

Καλώς τα προοδευτικά παιδιά!

Καλώς τα προοδευτικά παιδιά! Τον Κατσαφάδο, κατά δήλωσή του γιο του μπάτσου, και αυτουργό του κλότσου και του μπάτσου στο πανεπιστήμιο. Τον Βορίδη, κατά διαδήλωσή του οπλισμένο με τσεκούρι. Τον Άδωνι, κατά τις τηλεπωλήσεις γλεντζέ του αντισημιτικού ξεφαντώματος και, μετά τις κυβιστήσεις, συντετριμμένο θρηνηδό του Ολοκαυτώματος. Τον Σαμαρά, εχθρό των ποταμών που τιμούν τη Συμφωνία των Πρεσπών. Τη Μενδώνη, που το αφτί της δεν ιδρώνει, και τον Λιγνάδη, που έχει φίλο το σκοτάδι. Και άλλους, που το όνομά τους αποπνέει άρωμα προόδου. Βρούτσης, Χρυσοχοϊδης, Νικολάου, Ζούλας, Λιβάνιος, Συρίγος. Εντάξει, φτάνει, εννοήσατε.

Είναι άγνωστο αν ο Μπισσοτάκης τους ρώτησε όταν ξεφούρνισε ότι εκφράζει την πρόοδο, ενώ ο Τσίπρας τη συντήρηση. Μάλλον το απέφυγε, γιατί πολλοί από αυτούς θεωρούν εθνικώς ύποπτη ακόμα και τη λέξη προοδευτικός. Και με το δίκιο τους από μια άποψη οι άνθρωποι. Άμα είσαι ο «γιος του μπάτσου» που έστειλε τη Ρόζα Ιμβριώτη εξορία κι ακούς τον αρχηγό σου να την εξυψώνει ως συνήγορο της αριστείας, κάτι παθαίνεις. Άμα είσαι κατιών πολιτικός συγγενής εκείνων που συκοφάντησαν, κυνήγησαν, φυλάκισαν, ακόμα και δολοφόνησαν παιδιά της Νεολαίας Λαμπράκη και ακούς τον αρχηγό να τα επικαλείται κατά του Τσίπρα, μια αντράλα σου έρχεται.

Εντούτοις. Ο Μπισσοτάκης είναι πρόοδος. Γιατί; Γιατί έτσι δηλώνει. Σάμπως θα του κάνει η πρόοδος μή-

νυση; Συνεχίζει και μια παράδοση. Ο Μεταξάς πρόοδος δεν διακήρυξε ό,τι ήθελε να επιβάλει με το ρετινόλαδο; Και η χούντα με το ΕΑΤ-ΕΣΑ; Όλοι τους βέβαια μπορούσαν να εξυμνούν χωρίς αντίλογο το δροσερό αεράκι, επειδή έβαλαν στον δρόμο της προόδου τα ΜΜΕ της εποχής τους. Οι μεν παλαιότεροι με τη λογοκρισία, ο δε νεότερος με την αφασία. Για να το κωνέψετε επιτέλους, στην Ελλάδα πρόοδος είναι αυτό που η συντήρηση σε κάθε ιστορική στιγμή αποφασίζει και διατάζει. Και συντήρηση είναι, από την εποχή του Ιδιώνυμου, η Αριστερά.

Πρόοδος λοιπόν σήμερα είναι η είσοδος ειδικής αστυνομίας και η απαγόρευση εισόδου χιλιάδων παιδιών στα ΑΕΙ. Η απαγόρευση των διαδηλώσεων και το ξύλο για τους απειθαρχούς. Τα ρουσφέτια του Αχιλλέα και του κάθε διαγγελέα. Οι απευθείας αναθέσεις -αχ Σοφία! Η ασυλία του τραπεζίτη και η πώχευση του ερημοσπίτη. Η καταστρεπεία μεσαία τάξη. Το νοικοκυριό της Κεραμέως. Η εχθρότητα για κάθε τι δημόσιο, με πρώτη τη δημόσια Υγεία. Η επικύρωση του κοινωνικού κράτους. Η κολυμβήθρα που βαφτίζει τους καρχαρίες της Novartis μαρίδες στο δίχτυ σκευωρίας. Η ΕΡΤ του Μπισσοζούλα. Και σκέπη πάντων η δημοκρατία του όλα στη ζούλα.

Ποιος συντηρητικός της προόδου να αντέξει τόση πρόοδος της συντήρησης;

DOCUMENTO Πέτρος Μαυροειδής*

Να αποτραπεί το σχέδιο για δύο κράτη

Η Ελλάδα οφείλει να στηρίξει και να συνδράμει τον αγώνα της Κυπριακής Δημοκρατίας για μια δίκαιη λύση του κυπριακού και για τη μετατροπή της μεγαλονήσου σε ένα κανονικό κράτος, χωρίς κατοκικά στρατεύματα και καθεστώς εγγυήσεων.

Η αποδοχή στο Κραν Μοντανά του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Αντόνιο Γκουτέρες της ελληνικής πρότασης περί κανονικού κράτους έχει ειδικό βάρος ιδιαίτερα όταν αυτή γίνεται από έναν πολιτικό άνδρα η χώρα του οποίου υπήρξε αποικιοκρατική δύναμη.

Προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο στόχος η Ελλάδα οφείλει να προωθή και να στηρίξει ανάλογες ιδέες και σχέδια. Να σταματήσουν όλοι όσοι αντιμετωπίζουν το κυπριακό, δηλαδή τον ευρύτερο ελληνισμό, ως βάρος. Ταυτόχρονα, απαιτείται η πλήρης συμπαράστασή μας στους δοκιμαζόμενους Τουρκοκυπρίους που ζουν υπό την μπότα της τουρκικής κατοχής. Στρατοκρατία και δημοκρατία δεν συμβαδίζουν.

Η Ελλάδα μαζί με την Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να αποτρέψουν τα σχέδια της Τουρκίας που με εκβιασμούς για δήθεν «δημιουργία δύο κρατών» επιδιώκει να επιβάλει ένα καθεστώς συνομοσπονδίας με το οποίο θα διατηρήσει τα κατοκικά ερείσμα-

τά της στη βόρεια Κύπρο και θα αποκτήσει άμεσες προσβάσεις στην εξωτερική και αμυντική πολιτική της Κύπρου, τη διαχείριση του πλούτου της, θαλάσσιου και μη.

Η Τουρκία μέσω της λύσης που προτείνει για το κυπριακό επιχειρεί να ελέγχει όλη τη μεγαλόνησο, κάτι που πρέπει να αποτραπεί.

Η ελληνική και κυπριακή κυβέρνηση, αλλά και το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων οφείλουν να αναλάβουν διεθνή εκστρατεία διαφώτισης των κοινωνιών και των κυβερνήσεων των κρατών-μελών του ΟΗΕ και του ίδιου του ΟΗΕ, πριν από όλα των μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας, για τους σε βάρος του κυπριακού λαού εκβιασμούς που στοχεύουν στην αποδοχή εκ μέρους της Κύπρου μιας συμφωνίας που θα συνιστά παραβίαση του διεθνούς δικαίου και του καταστατικού χάρτη του ΟΗΕ.

Η Ελλάδα πρέπει να βρίσκεται στο πλευρό της Κυπριακής Δημοκρατίας με ομοψυχία, επιμονή και αποφασιστικότητα, υποστηρίζοντας με κάθε δυνατό τρόπο τις προσπάθειες για την οριστική επίλυση του ζητήματος, με γνώμονα το διεθνές δίκαιο, τις αποφάσεις των ΗΕ και το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

*Ο Πέτρος Μαυροειδής είναι πρόεδρος ε.τ.